

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Athanasio Presbytero. 258.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

omnibus bellum illud, quod aduersus eos gessimus, exitium attulit. Nō enim eorum viribus hæc contigerunt: verū præstantior quedam causa hoc illis præbuit, vt vincere viderentur. Quānā autem hæc causa erat? Nimirum ea, quæ Hierosolymitanam urbem ad vexandum Saluatorem impulit, ac propterea Iudæorum in genu flexit, vel prorsus omnino deleuit. Quōd si mihi diffidunt Iudæi, dicant velim quamnam ob causam nunc eiusmodi captiuitatem sustineant, quæ reuocationis omnis experta sit.

Athanasio Presbytero.

258.

Et si Charemon, qui Diaconi speciem gerit, perinde facit, vt si morbus insanabilis potestatem acceperit nulli rei, quam expetatur, parcendi, verū iis, qui sanitatem allaturos sese profitentur, valere iussis, iis cibus, qui mortem accersunt, se pascat: tamen non tam eum, quā Eusebium, qui diuina mysteria ipsius fidei cōmittere minimē veritus est, tot ac tantorū malorum authorem esse arbitror. Nam qui semina præbuit, is videlicet plantarum etiam causa est.

Hermogeni Episcopo.

259.

Ego duo ista, quoad eius fieri potest, magistro inesse debere censeo, nempe vitæ puritatem, ac dicendi facultatem (quam si quis operā vmbra esse diffiniat, haudquaquam mihi à vero aberraturus esse videatur:) vt per illam discipuli mores ac vitam componat, per hanc autem contumacem ac refractarium ad meliorem mentem reuocet. Vt enim Scribæ, accepto stilo quā elegantissimè literas pingentes, cum tironibus quoque suis præbent, vt, quantū facultas ferat, eas imitari possint: eodem modo magistris etiam & præceptoribus faciendum est, vt vitam suam, tanquam imaginem quandam scitè depictam, discipulis proponant, quō eam, quantum vires tulerint, imitentur. Quōd si isti non modò ab omni reprehensione alienam, sed etiam

μάρτυς Ιωσήφ, λέγων, μὴ ποροχὰς εἴξεσθαι ῥωμαίοις, ὅτι πάντας ἡμᾶς ὁ πορὸς αὐτῶν πόλεμος διέφθειρεν. ἔγδρ ἑκείνων ἰσχυῖ ταῦτα συμβέβηκεν, ἀλλὰ ἡ κρείττων γενεὴ αἰτία, τὸ δοκεῖν ἑμείτοις νικᾶν παρέχε. ποία δὲ τὴν αἰτία, ἡ δηλονότι πρῶτα τὴν Ἱερουσαλίμω εἰς τὰ χεῖρα τὸν σωτήρα τῶν ῥωμαίων, τὰ ἔργα εἰς γένου ἔκλεινε, μᾶλλον δὲ σωτηρίας ἠφάνισεν. εἰ δὲ ἀπίστοι Ἰουδαῖοι, εἰπάτωσαν δι' αἰτίας ἀρχαίων τῶν ἰσχυρῶν ἀνακλήσεις ἄμοιρον.

Αθανασίῳ πρεσβυτέρῳ σπῆ.

Εἰ καὶ Χαίρ ἡμεῖς ὁ δοκῶν εἶναι διὰ κοινός, ὡς πλείον ποι, ἀσπέραι καὶ νόσος ἀνίατος ἐξέσται λάβοι μηδενὸς ὧν ὀρέγεται φείδεσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἐπαγγελιομένοις ἰαθεῖν, ἐρράδῳ φράσσα, ὅτι τῆς τὸν θάνατον ἀδινόντων ἑαυτῶν ἐσιάζ. ἀλλ' ἐγὼ ὅτι αὐτὸν τοσοῦτον ὡς εὐσέβιον τὰ θεῖα αὐτῶ μυστήρια ἐμπιστεύσαι τολμήσαντα, αἴποι ἡγεύμεν τῆς τοσοῦτων κακῶν. ὁ γὰρ τὰ σπέρματα ὡς χῶν, τῆς φυτῆς δηλονότι αἶπος.

Ερμογένει ἐπισκόπῳ σπῆ.

Εγὼ τῶ διδασκάλῳ δύο ταῦτα προσεῖναι παντὶ ἀδελφῷ νομίζω, τὴν τε τῆ βίβι χαθαρότητα, τὴν τε τῆ λόγου ἰκανότησα, τὴν σικάν πῆ τῆ ἔργων δεξιότησα, ὅσα ἂν μοι δοκῆ διὰ μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας, ἵνα πῆ μὲν ῥυθμίξῃ τὴ φοιτητῶν, πῆ δὲ σφρονίξῃ τὴ ἀπειθῆ, ἀσπέρ γὰρ οἱ χαμαί πῆ τὴν χαφίδα λαβόντες μετὰ πολλῆ τῆ κάλλος τὰ φοιχέα χαράσῃσι, καὶ τοῖς ἀρπυγῆσι παρέχουσιν, ἵ ὡς οἶόν τε μιμήσασθαι διωθεῖν, ἔτω καὶ τῆς ὑψηλότητος καὶ τὴν πολιτείας τὴν ἑαυτῆς εἰκόνα πῆ σφῶς γυρομυθίω, τοῖς μαθηταῖς προσπέσαι, ἵ ὡς οἶόν τε μιμήσασθαι. εἰ δ' ἑκείνοι μὴ μόνον βίον ἀληθῆ, ἀλλὰ καὶ θαυμάσιον ὀράντες, ὅτι ἐνάργηται